

Sygn. akt: I C 3038/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia Magdalena Glinkiewicz
Protokolant:	sekr.sąd. Katarzyna Stysiek

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2021 r. w Toruniu

sprawy z powództwa D. C. (1)

przeciwko mał. J. C. (1) reprezentowanej przez matkę A. B. (1)

o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 3038/19

UZASADNIENIE

D. C. (1) wniósł przeciwko małoletniej J. C. (1) pozew o stwierdzenie nieważności umowy o alimenty zawartej w dniu 20 sierpnia 2013 r. w formie aktu notarialnego pomiędzy D. C. (1) a A. W. (1) (obecnie B.) oraz o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, iż w stosunku do jego osoby toczy się egzekucja komornicza. Z uwagi na sprzeczne z zasadami współżycia społecznego działania A. B. (1) jego sytuacja finansowa jest dramatyczna. Podkreślił, iż umowa o alimenty zawarta została dla pozorów, celem uniknięcia zajęć komorniczych. W akcie notarialnym wskazano, iż dochody miesięczne ojca małoletniej wynoszą 3.000 zł i pozostaje on na utrzymaniu rodziców. Nie było zatem możliwości by łożył na utrzymanie córki 2.000 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na pozew pozwana, reprezentowana przez matkę, wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. Zakwestionowała, aby umowa o alimenty została zawarta dla pozorów i z tego powodu była nieważna. Podkreśliła, iż przedmiotowa umowa miała na celu zabezpieczenie potrzeb alimentacyjnych małoletniej pozwanej. Przez długi czas po zawarciu umowy powód wywiązywał się ze swojego zobowiązania, był więc w stanie uiszczać na rzecz córki 2.000 zł tytułem alimentów. Powód przez kilka lat nie kwestionował ważności i zasadności umowy. Dokonywał wpłat gotówkowych i na konto. Strona pozwana przyznała, iż od marca 2018 r. wpłaty te były mniejsze, co wynikało jedynie z niechęci powoda do męża A. B. (1) (matki małoletniej). Zaprzeczyła, aby umowa miała zabezpieczać rodzinę przed ewentualną egzekucją komorniczą. Matka pozwanej nie miała wiedzy aby w

stosunku do powoda toczyły się postępowania egzekucyjne. Nadto powód żył na wysokim poziomie, dobrze zarabiał, jego dochody były z pewnością wyższe niż 3.000 zł. Podkreśliła, iż powód nadal bardzo dobrze zarabia i jest w stanie uiszczać alimenty w wysokości 2.000 zł miesięcznie.

W kolejnym piśmie powód podnosił, iż przed podpisaniem aktu notarialnego jego sytuacja materialna była już trudna i A. B. (1) zdawała sobie z tego sprawę. Stracił wówczas pracę, miał problemy finansowe w prowadzonej przez siebie restauracji. Ostatecznie koniecznym stał się wyjazd zarobkowy do Szwecji. Pomysł podpisania aktu notarialnego - umowy alimentacyjnej podsunął mu kolega. Zaznaczył, iż po podpisaniu aktu notarialnego nadal pozostawał z A. B. (1) w związku. Przekazywał jej pieniądze nie tylko na utrzymanie córki ale również i utrzymania powoda. Na jej konto wpływało także jego wynagrodzenie za pracę. W kwietniu 2017 r. przeprowadził się do W., gdzie zaczął pracę. Przekazywał wówczas na rzecz córki 800 zł oraz kwotę 200 zł na spłatę tabletu. Zdaniem powoda dopiero fakt zajścia przez A. B. (1) w ciężę z W. B. (1) było motywacją do wszczęcia postępowania egzekucyjnego o alimenty. Zaznaczył, iż gdyby kwota 800 zł była niewystarczająca na pokrycie kosztów utrzymania córki J., A. B. (1) z pewnością zgłosiłaby to, co jednak nie nastąpiło. Dodał, iż obecnie A. B. (1) jest w dobrej sytuacji materialnej.

W dalszych pismach strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

D. C. (1) i A. W. (1) (obecnie B.) spotkali się w 2005r. Gdy pozostawiali ze sobą w związku powód ożenił się. Pomiędzy 2005 a 2006 r. A. W. (1) (B.) nie spotykała się z D. C. (1). Po tym okresie ich związek zaczął znowu się zacieśniać. Jeszcze przed rozwodem D. C. (1) tworzył parę wraz z A. W. (1) (B.). W 2008 roku zamieszkali razem. A. W. (1) (B.) początkowo utrzymywała się z alimentów otrzymywanych od ojca. Przez krótki okres czasu oboje zamieszkiwali w W.. W 2009 r. A. W. (1) (B.) przeprowadziła się z powrotem do T..

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07: (...)23:34;

zeznania świadka W. W. z 3.03.2021 r. 01:47:59 - 02:16:18;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:167:18- 02:42:58

W chwili gdy A. W. (1) (B.) poznała D. C. (1) sprawiał on wrażenie osoby zamożnej, żyjącej na wysokiej stopie życiowej. D. C. (1) imponował A. W. (1) (B.). Był od niej starszy, dobrze zarabiał, obdarowywał ją prezentami, zabierał do restauracji oraz na wycieczki. Wymagał od swojej partnerki dbania o swój wygląd. Chciał aby dobrze się prezentowała.

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07:42- 01.23:34;

zeznania świadka W. W. z 3.03.2021 r. 01:47: (...)16:18;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:167:18-02:42:58;

zeznania świadka N. K. (1) z 14.04.2021 r. 00:24:32-01:07:33;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14, z 3.11.2021 r. 00:06:09- 00:20:47;

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

Pod koniec 2009 r. D. C. (1) pracował w branży alkoholowej i zarabiał około 7.000 – 8.500 zł miesięcznie. Wrócił do T. i otworzył restaurację (...). W chwili, gdy pracodawca dowiedział się o otwarciu restauracji (...) został zwolniony z pracy. Restauracja nie przynosiła oczekiwanych dochodów. Na przełomie 2011 r. i 2012 lokal przechodził kryzys. D. C. (1) wyjeżdżał do W. w celu zarobienia pieniędzy. Koniecznym było zamknięcie restauracji. Sytuacja finansowa D.

C. (1) uległa pogorszeniu. Z tytułu prowadzonej działalności gastronomicznej posiadał zadłużenia. W 2012 r. r. D. C. (1) pomagał koledze w prowadzeniu lokalu (...).

Dowód: zeznania świadka P. W. z 14.04.2021 r. 02:22:07-02:53:12;

zeznania świadka D. W. z 14.04.2021 r. 02:53:12 – 03:35:58;

zeznania świadka M. S. z 14.04.2021 r. 03:35:58-04:40:03;

zeznania świadka M. C. z 14.04.2021 r. 4:40:03-05:14:42;

zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14, z 3.11.2021 r. 00:06:09- 00:20:47;

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

pismo wierzyciela k. 339

zaświadczenie od komornika k. 340

W 2010 r. D. C. (1) zaciągnął w (...) S.A. kredyt hipoteczny na zakup mieszkania w T. przy ul. (...). Mieszkanie zostało kupione za kwotę 270.0000 zł. Remont mieszkania powód sfinansował ze środków własnych oraz otrzymanych od rodziców. A. W. (1) (B.) z zaciągniętego przez siebie kredytu zakupiła meble do mieszkania partnera.

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07:42- 01.23:34;

zeznania świadka W. W. z 3.03.2021 r. 01:47:59 - 02:16:18;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:16:18-02:42:58;

zeznania świadka N. K. (1) z 14.04.2021 r. 00:24:32-01:07:33;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

W(...) urodziła się J. C. (1) córka D. C. (1) i A. W. (1) (B.). W tym czasie D. C. (1) nadal utrzymywał wysoki standard życia. Rodzice małoletniej w dalszym ciągu wyjeżdżali, korzystali z pobytu w hotelach o wysokim standardzie, wychodzili do restauracji. D. C. (1) zorganizował w restauracji (...) chrzcziny córki, podczas których obdarował partnerkę złotą biżuterią. O swoich kłopotach finansowych nie informował A. W. (1) (B.). W dniu 27 lipca 2012r. powód sprzedał swoje mieszkanie za kwotę 366.000 zł. Dla siebie, partnerki i córki wynajął większe mieszkanie, o wyższym standardzie.

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07:42- 01.23:34;

zeznania świadka W. W. z 3.03.2021 r. 01:47:59 - 02:16:18;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:16:18-02:42:58;

zeznania świadka N. K. (1) z 14.04.2021 r. 00:24:32-01:07:33;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

deklaracja PIT 2013 r. k. 140-141

decyzja k. 143

umowa sprzedaży k. 203-206, 207-210

dokumentacja fotograficzna k. 514-530, 534-545

W dniu 1 października 2012 r. D. C. (1) zakupił nieruchomość przy ul. (...) w T. za kwotę 175.000 zł. Miała to być dobra inwestycja. Jednym ze sprzedających był D. W. dobry znajomy powoda. Z umowy sprzedaży nieruchomości wynikało, że nieruchomość obciążona jest hipoteką przymusowa na kwotę 24.272 zł na rzecz Skarbu Państwa oraz poczyniona była wzmianka o toczącej się egzekucji z nieruchomości w sprawie Km 344/12 na wniosek komornika sądowego.

W dniu 14 czerwca 2019r. w dziale III księgi wieczystej został wpisany zakaz zbywania lub obciążania nieruchomości.

Dowód wypis z księgi wieczystej k. 326-329

umowa sprzedaży k. 356-358

W okresie od czerwca do listopada 2012 r. D. C. (1) pomagał koledze w prowadzeniu lokalu gastronomicznych oraz rozkręceniu działalności związanej ze sprzedażą likierów. Wyjeżdżał na targi i uczestniczył w wyjeździe promocyjnym likierów we Francji. W okresie od 12 grudnia 2012 r. do 31 maja 2013 r. D. C. (1) pracował w spółce (...) i zarabiał oficjalnie 3.000 zł miesięcznie.

Dowód: zeznania świadka P. W. z 14.04.2021 r. 02:22:07-02:53:12;

zeznania świadka D. W. z 14.04.2021 r. 02:53:12 – 03:35:58;

zeznania świadka M. S. z 14.04.2021 r. 03:35:58-04:40:03;

zeznania świadka M. C. z 14.04.2021 r. 4:40:03-05:14:42;

zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14, z 3.11.2021 r. 00:06:09- 00:20:47;

oświadczenie k. 354

W lipcu 2013 r. D. C. (1) za namową kolegi wyjechał do Szwecji do pracy. A. W. (1) (B.) informowała partnera, iż chce od niego odejść. Wyprowadziła się ze wspólnego mieszkania. Początkowo mieszkała u siostry na ul. (...) a następnie na ul. (...).

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07:42- 01.23:34;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:167:18-02:42:58;

zeznania świadka P. W. z 14.04.2021 r. 02:22:07-02:53:12;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

Aktem notarialnym z dnia 20 sierpnia 2013r. D. C. (1) oświadczył, że jest ojcem małoletniej J. C. (1) w związku z tym ciąży na nim wobec córki obowiązek alimentacyjny. Oświadczył, iż jego miesięczne dochody wynoszą 3.000 zł i pozostaje na utrzymaniu rodziców. D. C. (2) zobowiązał się płacić alimenty w kwocie 2.000 zł miesięcznie, do 15go dnia

każdego miesiąca na rachunek bankowy A. W. (2) (obecnie B.) do ukończenia przez małoletnią (...) roku życia . Co do tego obowiązku powód poddał się wprost egzekucji z tego aktu. D. C. (1) i A. W. (1) (obecnie B.) zgodnie oświadczyli, że D. C. (1) zapłacił A. W. (1) kwotę 2.000 zł tytułem alimentów za miesiąc sierpień 2013r.

Bezsporne (akta III RC 154/19)

W 2013 r. J. C. (1) zaczęła uczęszczać do prywatnego żłobka, a potem do przedszkola. D. C. (1)łożył na utrzymanie córki. Zależało mu żeby córka żyła na odpowiednim poziomie nosiła markowe rzeczy, posiadała drogie zabawki, korzystała z odpowiednich rozrywek.

Dowód: zeznania świadka A. K. z 3.03.2021 r. 00:07:42- 01.23:34;

zeznania świadka W. W. z 3.03.2021 r. 01:47:59 - 02:16:18;

zeznania świadek M. W. z 3.03.2021 r. 02:167:18-02:42:58;

zeznania świadka N. K. (1) z 14.04.2021 r. 00:24:32-01:07:33;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13

zeznania matki mał. pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

D. C. (3) początkowo uiszczal na rzecz córki alimenty w umówionej wysokości tj. w kwocie 2.000 zł. Od października 2014r. do września 2015r. na rachunek bankowy A. B. (1) wpływało wynagrodzenie za pracę D. C. (1). A. B. (1) wypłacała pieniądze, D. C. (1) przekazywał jej kwotę 2.000 zł (czasami była to kwota 1.900 zł, a następnego miesiąca 2.100 zł). Od lutego 2016 r. do listopada 2016 r. D. C. (1) przekazywał na konto A. B. (1)) alimenty w wysokości 1500 zł, od grudnia 2016 do lutego 2018 r. po 1.000 zł zaś od marca 2018 r. po 800 zł. Nadto opłacał koszty zakupu ubrań, zabawek. W okresie pod 4 października 2013 r. do 12 czerwca 2014 r. dokonywał również wpłat na rachunek matki mał. pozwanej po 1.000 zł, 2.000 zł, 3.000 zł i 4.000 zł.

Dowód: zeznania świadka W. B. (1) z 3.03.2021 r. 01:23:33-01:47:59;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14, z 3.11.2021 r. 00:06:09- 00:20:47;

zeznania pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

wpłaty k. 81- 91;

Od powrotu powoda ze Szwecji latem 2013r. D. C. (1) i A. W. (1) (obecnie B.) nie pozostawali w związku. D. C. (1) zamieszkał u P. W.. Pomagał koledze w prowadzeniu lokalu gastronomicznych.

Dowód: zeznania świadka P. W. z 14.04.2021 r. 02:22:07-02:53:12;

zeznania świadka D. W. z 14.04.2021 r. 02:53:12 – 03:35:58;

zeznania świadka M. S. z 14,04.2021 r. 03:35:58-04:40:03;

zeznania świadka M. C. z 14.04.2021 r. 4:40:03-05:14:42;

zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14;

W 2015 r. przeciwko D. C. (1) toczyło się postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Banku (...) S.A.

Dowód: wezwanie k. 144

D. C. (1) nigdy nie powołał się wobec swoich wierzycieli na zapisy aktu notarialnego.

Dowód: zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14

Po podpisaniu aktu notarialnego A. W. (1) (obecnie B.) nadal utrzymywała kontakty z D. C. (1) z uwagi na ich wspólne dziecko i zapewnienie kontaktów córki z ojcem. Spotykali się, wspólnie wyjeżdżali. D. C. (1) odwiedzał córkę w mieszkaniu byłej partnerki, odprowadzał ją do przedszkola.

W 2015r. pod pretekstem spędzenia czasu z córką i odwiezienia ich do babci A. W. (1) (B.) wprosił się na rodzinną wigilię. Podczas kolacji oświadczył się A. W. (1) (B.). A. W. (1) (B.) nie przyjęła oświadczeń.

W styczniu 2016r. wspólnie byli na balu dobroczynnym. Dla A. W. (1) (B.) była to okazja na nawiązanie nowych kontaktów i znalezienie nowej pracy. W czerwcu 2016r. byli wraz z córką na wyjeździe w R..

Dowód: zeznania świadka W. B. (1) z 3.03.2021 r. 01:23:33-01:47:59;

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

dokumentacja fotograficzna k. 44;

potwierdzenie rezerwacji k. 349-250

A. W. (1) (obecnie B.) w 2014 r. zaczęła spotykać się z W. B. (1). Pod koniec 2015 r. zamieszkali razem a od 2017 r. są małżeństwem.

Dowód: zeznania świadka W. B. (1) z 3.03.2021 r. 01:23:33-01:47:59;

zeznania świadka I. K. z 21.04.2021 r. 00:03:19- 01:01:13

zeznania świadka H. P. z 21.04.2021 r. 01:01:13-1:54:42;

zeznania pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38, z 3.11.2021 r. 00:20:47-00:51:18;

D. C. (1) o związku (...) (B.) z nowym partnerem dowiedział się w połowie 2015 r. Od tego czasu zaczął uiszczać niższe alimenty na córkę. Pismem z dnia 24 sierpnia 2018r. A. B. (1) wezwała D. C. (1) do zapłaty zaległości z tytułu rat alimentacyjnych.

Dowód: zeznania pozwanej A. B. (1) z 16.06.2021 r. 02:56:14 - 05:52:38;

wezwanie k. 505-507

W 2017 r. D. C. (1) zaczął spotykać się z nową partnerką, obecnie żoną M. C.

Dowód: zeznania powoda D. C. (1) z 16.06.2021 r. 0:17:58- 02:56:14;

W dniu 26 listopada 2018 r. Komornik Sądowy T. T. na wniosek małoletniej J. C. (2) wszczął egzekucję przeciwko D. C. (1) z tytułu zaległych alimentów.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz przedłożone przez strony dokumenty, zeznania świadków, przesłuchania stron oraz akta sprawy III RC 154/19 .

Sąd w pełni dał wiarę dowodom w postaci dokumentów zgromadzonych w toku procesu albowiem były kompletne i jasne, wraz z pozostałymi dowodami tworzyły stan faktyczny sprawy. Ich prawdziwość nie budziła w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości. Co więcej wiarygodność przedłożonych dokumentów nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd ostrożnie podchodził do wiadomości mailowych i sms -owych przedłożonych przez strony mając na uwadze, iż są one częścią konwersacji niekiedy wyrwaną z kontekstu.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia czy zawarta pomiędzy D. C. (1) a A. W. (1) (B.) umowa alimentacyjna z dnia 20 sierpnia 2013r. miała charakter pozorny.

Oceniając zeznania świadków Sąd miał na uwadze, że jako osoby bliskie dla stron (członkowie rodzin, koledzy, koleżanki) są oni bezpośrednio zainteresowani korzystnym dla stron rozstrzygnięciem sprawy, jednakże zdaniem Sądu sama w sobie ta okoliczność nie mogła prowadzić do dyskredytowania ich zeznań w całości.

Za wiarygodne w całości Sąd uznał twierdzenie przedstawione przez siostrę pozwanej A. K.. Świadek przedstawiła przebieg relacji pomiędzy stronami. Wskazała, iż od początku powód przedstawiał siebie jako osobę zamożną, żyjącą na wysokim poziomie, bardzo zaradną, otaczającą się wpływowymi znajomymi. Zaznaczyła, iż pracował, prowadził lokal, zajmował się wprowadzaniem na rynek energetyków, promowaniem alkoholi. Z matką mał. pozwanej żyli na wysokim poziomie, nie mieli problemów finansowych. Pozwany nie informował o tym aby borykał się z problemami finansowymi. Pozwana również pracowała ale jej dochody nie dorównywały nigdy dochodom jej partnera. Dodała, iż powód bardzo dbał o to aby postrzegano go jako osobę majątną, zaradną. Kupował markowe rzeczy, jeździł z pozwaną do drogich hoteli, jadali często w restauracjach. Pomimo tego, iż miał swoje własne mieszkanie, wynajmował większe, o wyższym standardzie. Twierdził, że wyjeżdża do Szwecji, aby zarobić dobre pieniądze. Świadek wskazała, iż związek trwał do wyjazdu powoda do Szwecji. Później strony z uwagi na wspólne dziecko nadal utrzymywały częsty kontakty, nie byli już jednak w związku. Zaprzeczyła, aby powód otrzymał od pozwanej klucze do mieszkania na ulicy (...). Siostra nie przyjęła również jego oświadczeń w 2015 r. Podkreśliła, iż to matka mał. pozwanej wpadła na pomysł podpisania umowy alimentacyjnej celem zabezpieczenia swojego dziecka. Strony zgodnie ustaliły wysokość alimentów. Z chwilą, gdy powód dowiedział się o związku pozwanej z W. B. (1) zaczęły się problemy z płatnością alimentów.

Powyższe zeznania korelują w całości z zeznaniami dziadków mał. pozwanej W. W. i H. P.. Świadkowie zgodnie zeznali, iż powód sprawiał wrażenie osoby dobrze zarabiającej, nie mającej kłopotów finansowych. Nigdy nie prosił ich o żadne pieniądze, nawet po stracie pracy zapewniał ich, że ma zabezpieczenie finansowe. Obdarowywał matkę mał. pozwanej prezentami, wyjeżdżali wspólnie, jadali w restauracjach, kupował jej drogie rzeczy, sfinansował imprezę z okazji chrztu córki. W. W. przyznał, iż przekazywał A. W. (1) pieniądze ale wpłat tych dokonywał tytułem alimentów i prezentów na urodziny, święta. Ś. wskazali, iż inicjatorem podpisania aktu notarialnego była ich córka, która w ten sposób zamierzała zabezpieczyć przyszłość swojego dziecka. Świadkowie podkreślili, iż po powrocie ze Szwecji strony nie mieszkały już razem, ich związek się rozpadł. Powód nadal często kontaktował się z A. W. (1) i ich wspólną córką, odwiedzał je, byli na wspólnych wakacjach. Świadek W. W. dodał, iż pozwana będąc w związku z powodem była pod jego wpływem, powód zresztą nią manipulował. W okresie gdy powód spotykał się z A. W. (1) zawarł związek małżeński z inną kobietą. A. W. (3) i powód rozstali się, po pewnym czasie wrócili do siebie a powód rozwiódł się z ówczesną żoną. Świadek H. P. dodała, iż powód wymagał od matki mał. pozwanej. aby zawsze ładnie wyglądała. Po urodzeniu córki nie pomagał pozwanej w obowiązkach. Wskazała, iż powód źle zareagował na informację, iż córka spotyka się z innym mężczyzną. Po rozstaniu nadal o nią zabiegał, wprosił się nawet na rodzinną wigilię u babci pozwanej, gdzie się oświadczył. Zaprzeczyła, aby jej córka przekazała jemu kiedykolwiek klucze od mieszkania na ul. (...). Matka mał. pozwanej była zła na powoda za to, że sam dorobił klucze bez jej zgody. Świadek podała, iż początkowo

powód płacił alimenty w uzgodnionej w umowie wysokości, następnie zaczął płacić niższe alimenty. Przyznała, iż powód był zameldowany w jej mieszkaniu na Chrobrego, przy sprzedaży lokalu wymeldował się dobrowolnie

Za wiarygodne w całości Sąd uznał również twierdzenia M. W. koleżanki pozwanej. Świadek podał, iż strony poznały się jak A. B. (1) chodziła jeszcze do szkoły. Manipulował nią, nie wiedziała, że powód się ożenił z inną kobietą. Podkreśliła, iż związek stron trwał do wyjazdu powoda do Szwecji. Powód zawsze dbał o postrzeganie jego jak i matki mał. pozwanej jako osoby zamożne. Nigdy nie wtajemniczał matki mał. pozwanej w swoje sprawy finansowe, nie wiedziała o jego problemach, zadłużeniach. Powód przez cały czas utrzymywał A. B. (1) w przekonaniu o swojej świetnej sytuacji finansowej. W chwili, gdy powód postanowił wyjechać do pracy w Szwecji matka mał. pozwanej wyszła z inicjatywą podpisania aktu notarialnego celem zabezpieczenia córki. Świadek podała, iż po wyjeździe powoda mieszkała z A. B. (1), nie przychodziły wówczas żadne wezwania do zapłaty czy informacje o długach.

Sąd nie znalazł również podstaw do podważenia twierdzeń świadków N. K. (2) i I. K.. Ich zeznania dotyczące sytuacji finansowej powoda, braku informowania pozwanej o zadłużeniach, inicjatywy pozwanej do podpisania aktu notarialnego były zbieżne z twierdzeniami powyższych świadków. Świadek I. K. wskazała, iż powód płacił alimenty w wysokości 2.000 zł do chwili gdy dowiedział się o związku pozwanej z W. B. (2). Podkreśliła, iż powód przez cały czas zakłamywał rzeczywistość

Za prawdziwe Sądu znał zeznania świadka W. B. (1) obecnego męża pozwanej co do ich wspólnej znajomości, wyjazdów pozwanej z powodem, kontaktowa po zakończeniu związku między stronami. Świadek dodał, iż powód zarzucał jemu i jego żonie, że z jego pieniędzy są finansowane inne potrzeby niż potrzeby jego córki J.. Zaznaczył przy tym, iż powód wymaga aby jego córka była dobrze ubrana miała zapewnioną dobrą szkołę.

Zeznania wskazanych wyżej świadków korespondowały ze sobą wzajemnie. tym samym Sąd uznał ich zeznania za wiarygodne.

Wiarygodne w ocenie Sądu były twierdzenia T. C., brata powoda dotyczące zadłużenia powoda po tym jak stracił pracę, a lokal Maska nie przynosił dochodów, wyjazdu do Szwecji do pracy, faktu zawarcia umowy alimentacyjnej, zakupu mieszkania przy ul. (...) na kredyt. W pozostałym zakresie zeznania świadka są sprzeczne z ustaleniami poczynionymi przez Sąd. Sąd nie dał wiary twierdzeniom jakoby A. B. (1) była na bieżąco informowana o złej sytuacji finansowej powoda. Powód ukrywał bowiem nie tylko przez partnerką ale również jej rodziną, znajomymi jaka w rzeczywistości jest jego sytuacja finansowa. Sam świadek przyznał, iż dziwił się postępowaniem brata, który pomimo problemów finansowych wynajął większe, bardziej komfortowe mieszkanie. Za nieprawdziwe uznać należało również twierdzenia świadka dotyczące pobudek, które doprowadziły do zawarcia umowy alimentacyjnej. Ze strony powoda rzeczywiście mogła być świadomość co do chęci uniknięcia skutków ewentualnej egzekucji. Z pewnością jednak okoliczność ta nie legła u podstaw decyzji matki mał. pozwanej, która po rozstaniu z powodem zabiegała o zabezpieczenie córki. Za niezgodne z prawdą należało również uznać twierdzenia jakoby związek między stronami zakończył się dopiero w 2016 r.

Za prawdziwe Sąd uznał twierdzenia świadka P. W. dotyczące przebiegu pracy zawodowej powoda, problemów finansowych po zamknięciu lokalu Maska, pomocy przy prowadzeniu lokalu (...) oraz później w lokalach w W., zamieszkiwania powoda po powrocie ze Szwecji w mieszkaniu świadka. Świadek nie był w stanie wskazać okoliczności w jakich doszło do zawarcia aktu notarialnego, o umowie dowiedział się bowiem od powoda

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka D. W. w części, tj. co do tego, że powód i A. B. (1) byli ze sobą związani, wiedzy świadka o problemach finansowych powoda, spłaty przez powoda kredytu hipotecznego na zakup mieszkania, organizacji chrztu mał. J.. Świadek dodał, iż od powoda wie, że razem z pozwaną zdecydowali się na zawarcie umowy alimentacyjnej. Zeznania świadka były jasne, spójne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zebrany w sprawie.

Za wiarygodne Sąd uznał zeznania świadka M. S. korelujące z wiarygodnymi zeznaniami pozostałych świadków. Sąd nie miał wątpliwości co do twierdzeń dotyczących związku stron, sytuacji finansowej powoda, wyjazdu powoda do

Szwecji, egzekucji alimentów, pożyczek udzielanych powodowi. Za nieprawdziwe oceniono natomiast twierdzenia jakoby matka mał. pozwanej wiedziała o pogarszającej się sytuacji finansowej powoda, po powrocie ze Szwecji strony pozostawały w dalszym ciągu w związku oraz, iż to świadek podsunął powodowi pomysł podpisania aktu notarialnego. W tym zakresie zeznania są sprzeczne z materiałem dowodowym, któremu Sąd dał wiarę.

Niewiele do sprawy wniosły zeznania M. C., obecnej żony powoda. O okolicznościach zawarcia aktu notarialnego świadek dowiedziała się bowiem jedynie z relacji powoda. Za niezgodne z prawdą Sąd uznał twierdzenia świadka, jakoby matka mał. pozwanej w 2011 r. żaliła się na problemy finansowe powoda. Nieprawdziwe są również zeznania świadka dotyczące filmów erotycznych z 2015 i 2016 r. okoliczność powyższa nie znajduje bowiem potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Nie można zapominać, iż świadek jest obecną żoną powoda i z pewnością ma interes w zeznawaniu na jego korzyść celem zmniejszenia obciążeń alimentacyjnych męża.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda w zakresie, w jakim jego zeznania były zgodne z innymi dowodami zebranymi w sprawie. Sąd zgodził się z powodem, iż jego sytuacja majątkowa po rozwiązaniu umowy o pracę i kryzysie w lokalu Maska uległa pogorszeniu. Nie zgodził się natomiast z twierdzeniem, iż matka mał. pozwanej zdawała sobie z tego sprawę przed podpisaniem aktu notarialnego. Powyższe jest bowiem sprzeczne z zeznaniami wiarygodnych świadków oraz towarzyszącym wówczas okolicznościom. Sąd ustalił, iż od początku związku z A. B. (1) powód jawił się przed jej rodziną oraz znajomymi jako osoba zamożna, imająca się różnych działalności, które przynosiły mu wysoki dochód. Powód zawsze był ubrany w rzeczy markowe, poruszał się wysokiej klasy samochodem, obracał się we wpływowym towarzystwie. Od początku bardzo imponował A. B. (1), otoczył ją opieką, w tym również finansową. Od chwili, gdy razem zamieszkali dbał o to by żyli na wysokim poziomie. Nie oszczędzał na wyjazdach, nocowali w drogich hotelach, Kupował jej drogie prezenty. (...) i poziom życia powoda nie zmienił się również po tym jak został zwolniony z pracy i gdy dochód z działalności lokalu Maska przyniósł straty. Zapewniał, iż nadal ma zabezpieczenia finansowe, nie chciał aby A. B. (1) czy też jej bliscy dowiedzieli się o jego kłopotach. Swoim zachowaniem dążył do zachowania pozorów. Powód kupił na kredyt mieszkanie przy ul. (...) w T.. Wyremontował mieszkanie, następnie sprzedał je i wynajął dla siebie i matki mał. pozwanej inne, większe mieszkanie na tym samym osiedlu, za które musiał uiszczać czynsz najmu. Nadal wyjeżdżali, jadali w restauracjach, powód korzystał z drogich kosmetyków. Zadbał o to, żeby córka miała dobrej jakości wyprawkę. W żaden sposób nie dawał odczuć matce mał. pozwanej, iż nie posiadają pieniędzy na życie na wysokim poziomie. Wyprawił wystawne przyjęcie z okazji chrztu córki w restauracji (...) (jego kolega był właścicielem lokalu). Z tej okazji obdarował również A. B. (1) złotą biżuterią. Wyjazd do Szwecji tłumaczył przed swoją partnerką jedynie możliwością zarobienia większych pieniędzy. Przez cały czas wymagał od niej dbania o urodę, wygląd. Nie szczędził jej na to środków. Razem również szukali domu do kupienia. Powód jawił się również jako osoba bardzo zaradna posiadał wiele kontaktów i współpracował z różnymi podmiotami. Nadto nie można pomijać, iż A. B. (1) była osobą młodszą od powoda, pozostawała pod jego wpływem. Powód zręcznie manipulował jej uczuciami, kreował cały czas swój wizerunek osoby majątnej, zaradnej. W ocenie Sądu powyższe przemawia za tym, iż A. B. (1) rzeczywiście mogła nie posiadać wiedzy o problemach finansowych partnera. Brak było przesłanek w zachowaniu powoda, na podstawie których mogłaby się domyślać o tym, iż jego sytuacja jest zła, posiada jakiegokolwiek zadłużenia. Wbrew twierdzeniu powoda okoliczności dotyczące pomocy udzielanej przez jego rodziców czy rodziców pozwanej nie znalazły potwierdzenia. Powód rzeczywiście otrzymywał przelewy od ojca na wykończenie mieszkania czy zakup wyposażenia. Nie świadczy to jednak o tym, iż przelewy te czynione były z uwagi na złą sytuację powoda. Również ojciec A. B. (1) przelewał na jej rzecz pieniądze. Przelewy te dotyczyły jednak alimentów oraz czynione były okazjonalnie z okazji urodzin, świąt. Warto również zauważyć, że przekazywanie pieniędzy przez rodziców na rzecz samodzielnych już dzieci często podyktowane jest ich wolą wsparcia czy też uczestnictwa w ich życiu. Nie zawsze podyktowane jest problemami finansowymi dorosłych dzieci.

Zeznania powoda co do jego sytuacji majątkowej zawierają pewne nieścisłości. Z jednej strony powód wskazuje na swoje zadłużenia, z drugiej strony sprzedaje mieszkanie i kupuje kolejną nieruchomość.

W dniu 1 października 2012 r. D. C. (1) zakupił nieruchomość przy ul. (...) w T. za kwotę 175.000 zł. Miała to być dobra inwestycja. Jednym ze sprzedających był D. W. dobry znajomy powoda. Z umowy sprzedaży nieruchomości wynikało, że nieruchomość obciążana jest hipoteką przymusowa na kwotę 24.272 zł na rzecz Skarbu Państwa oraz

poczyniona była wzmianka o toczącej się egzekucji z nieruchomości w sprawie Km 344/12 na wniosek komornika sądowego. Tym samym powód musiał zdawać sobie sprawę, że sprzedaż nieruchomości może być utrudniona, co wyklucza wskazywany przez powoda cel inwestycyjny. Skoro sytuacja powoda była tak trudna jak ją powód w toku procesu przedstawiał, trudno znaleźć uzasadnienie do takiego ryzykownego rozporządzenia majątkiem. Z jednej strony powód wskazywał, że nie miał pracy, lokal Maska przynosił straty, z drugiej strony powód zeznał, że mniej więcej w tym samym czasie świadczył nieodpłatną pomoc przy prowadzeniu działalności gastronomicznej, reklamowej swoim kolegom. W ramach nieodpłatnej pomocy miał prowadzić lokale swojego kolegi, pomagać w kampanii reklamowej, jeździł na targi. Biorąc pod uwagę zaradność i przedsiębiorczość powoda trudno uwierzyć, aby czynności te wykonywane były nieodpłatnie, jedynie w ramach pomocy koleżeńskiej. Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, iż albo sytuacja finansowa powoda nie była taka zła i mógł sobie pozwolić, aby nieodpłatnie pomagać kolegom albo otrzymywał od swoich znajomych wynagrodzenie za świadczoną pracę.

Sąd za nieprawdziwe uznał również twierdzenia powoda, iż jego związek z matką mał. pozwanej trwał również po powrocie powoda ze Szwecji aż do 2016 r. W tym miejscu należy wskazać, iż zarówno bliscy pozwanej jak i kolega powoda P. W. wskazali, iż po powrocie ze Szwecji powód nie zamieszkiwał już z A. B. (1). A. B. (1) już przed wyjazdem uprzedzała powoda o wyprowadzce z mieszkania, które wspólnie zajmowali. Ich związek od chwili urodzenia córki zaczął przechodzić kryzys. Powód nie interesował się córką, nie pomagał A. B. (1) w opiece nad dzieckiem. Po powrocie ze Szwecji A. B. (1) utrzymywała kontakt z powodem ale czyniła to tylko z uwagi na ich wspólne dziecko. Rzeczywiście powód często był w jej mieszkaniu, odprowadzał córkę do przedszkola, nadal zdarzało się że wspólnie wyjeżdżali. O tym, iż związek stron nie trwał do 2016 r. świadczą także zeznania W. B. (1), który już od końca 2014 r. spotykał się z matką mał. pozwanej a od 2015 r. zamieszkali wspólnie. Powód po powrocie ze Szwecji cały czas zabiegał o względy byłej partnerki. Podstępem wprosił się na wigilię u jej babci w 2015 r., gdzie się oświadczył. A. B. (1) stanowczo odrzuciła wówczas oświadczyzny powoda. Powód na potwierdzenie swoich twierdzeń wskazywał, iż strony nadal wspólnie wyjeżdżały, był z A. B. (1) na balu, posiada zdjęcia świadczące o bliskim kontakcie z matką mał. pozwanej a także posiadał klucze do mieszkania przy ul (...), a jego wynagrodzenie w 2014 r. przekazywane było na jej rachunek bankowy. W ocenie Sądu wspólne wyjazdy (zawsze w tych wyjazdach uczestniczyła mał. J.) czy też kontakty powoda i matki mał. pozwanej nie świadczą o tym, że powód i A. B. (1) do 2016r. pozostawali w związku. Ze strony matki mał. pozwanej zachowania takie podyktowane były jedynie utrzymaniem więzi pomiędzy córką a jej ojcem. Wspólne wyjazdy miały również miejsce, gdy pozwana była już w związku z obecnym mężem W. B. (1). Co zaś tyczy się wyjścia na bal, A. B. (1) wyjaśniła, iż chciała znaleźć nową pracę i była to świetna okazja do nawiązania kontaktów i znalezienie zatrudnienia. Dowodem na to, że powód i A. B. (1) pozostawali w związku do 2016 r. nie może być również zdjęcie matki mał. pozwanej załączone przez powoda do akt sprawy. Wskazać należy, iż na zdjęciu widać A. B. (1) odwróconą tyłem, ubraną w bieliznę i rajstopy, wykonującą czynności toaletowe w łazience. Zdaniem Sądu zdjęcie to zostało wykonane z zaskoczenia. A. B. (1) nie pozuje do fotografii, widać, że przygotowuje się do wyjścia z domu. Z pewnością zdjęcie takie nie może świadczyć o pozostawianiu stron w bliskości. Jeśli chodzi o klucze do mieszkania przy ul. (...) jak i świadkowie zeznający w sprawie zaprzeczyli aby klucz ten otrzymał od matki mał. pozwanej. Powód często odwiedzał córkę w mieszkaniu przy ul. (...), miał możliwość dorobienia kluczy do mieszkania. Sąd nie neguje twierdzeń powoda, iż w 2014 r. jego wynagrodzenie wpływało na rachunek bankowy A. B. (1). Wpłaty te podyktowane były jedynie ucieczką powoda przed wierzycielami. Powód nie ustalał tego z byłą partnerką, a ta nie chcąc psuć kontaktów z ojcem swojego dziecka ostatecznie godziła się na to. A. B. (1) zatrzymywała część wypłaty tytułem należnych alimentów a resztę zwracała powodowi.

Sąd nie mógł uznać za wiarygodne twierdzeń powoda co do okoliczności w jakich doszło do podpisania aktu notarialnego. Powód wskazywał, iż do podpisania umowy o alimenty doszło po pierwsze z uwagi na jego złą sytuację materialną, celem ochrony przed ewentualną egzekucją, po drugie do podpisania dokumentu doszło z jego inicjatywy. Jak wskazano wyżej matka mał. pozwanej nie w zdawała sobie sprawy ze złej sytuacji finansowej powoda a akt notarialny podpisała w celu zabezpieczenia córki. Zaprzeczyła, aby czynności dokonała jedynie dla pozoru. Powód wyjechał do Szwecji z zamiarem dłuższego pobytu i akt miał stanowić zabezpieczenie dla dziecka.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. B. (1). Matka mał. pozwanej opisała relacje łączące ją z powodem od chwili poznania. Wskazała, iż nie wiedziała nic o jego problemach finansowych. W trakcie związku z powodem była przez niego manipulowana, „żyła w bańce”. Z sytuacji tej zdała sobie sprawę dopiero po zakończeniu związku z powodem, nawiązaniu nowej relacji. Podkreśliła, iż to ona wyszła z inicjatywą zawarcia aktu notarialnego z uwagi na rozstanie z partnerem i chęć zabezpieczenia bytu córce. Zaprzeczyła stanowczo, aby przed zawarciem aktu prowadziła jakieś rozmowy z powodem dotyczące pozorności zawieranej umowy. Zaznaczyła, iż po powrocie powoda ze Szwecji nie byli już razem, ich kontakty podyktowane były jedynie dobrem dziecka. Powód początkowo płacił alimenty w ustalonej wysokości 2.000 zł. Nie były to pieniądze przeznaczone na ich wspólne utrzymanie, gdyż nie tworzyli już związku, mieszkali osobno. Zmniejszone alimenty – 800 zł powód zaczął płacić dopiero od chwili, gdy związał się z obecną żoną. Podkreśliła, iż telefonicznie wzywała powoda do zapłaty całości alimentów. Nie nękała go wiadomościami, gdyż zależało jej na dobrych stosunkach z ojcem dziecka. A. B. (1) ustosunkowała się wyczerpująco do wszystkich podniesionych przez powoda twierdzeń, zarzutów.

Powód swoje roszczenie o stwierdzenie nieważności umowy alimentacyjnej oparł o zarzut pozorności czynności prawnej.

Zdaniem Sądu powód posiada interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. w dokonaniu przez sąd w/w ustaleń. Pomiędzy stronami zachodzi niepewność istnienia stosunku zobowiązaniowego wynikającego z umowy. Według strony powodowej umowa

ta jest nieważna. Powód nie dysponuje żadnym innym skutecznym instrumentem prawnym za wyjątkiem powództwa w trybie art. 189 k.p.c., przy pomocy którego mógłby usunąć istniejącą niepewność.

Istotą pozorności przewidzianej w art. 83 § 1 k.c. jest z jednej strony chęć wywołania wobec osób trzecich rzeczywistego, prawdziwego przeświadczenia, że zamiarem stron jest wywołanie skutków prawnych, objętych treścią ich oświadczeń woli, a z drugiej strony – istnienie pomiędzy stronami tajnego, niedostępnego osobom trzecim porozumienia, że ich oświadczenia woli w rzeczywistości tychże skutków nie wywołają. Podkreślono przy tym, że stwierdzenie pozorności czynności prawnej wymaga wykazania stanu świadomości obu stron umowy co do braku zamiaru wywołania przez nią skutków prawnych, a nie tylko jednej z nich, albowiem w takim przypadku w ogóle nie można mówić o ziszczeniu się przesłanek z art 83 § 1 k.c. Jednocześnie ustalenie okoliczności świadczących o pozorności musi być interpretowane ściśle, w oparciu o bezpośrednie dowody na to wskazujące, bowiem wystąpienie stanu nieważności czynności prawnej na tej podstawie stanowi wyjątek od zasady ogólnej.

Przechodząc do oceny merytorycznej żądania strony powodowej, podkreślić należy, że w myśl ogólnej zasady wyrażonej w art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Zgodnie z procedurą cywilną nie do Sądu należy zarządzanie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności spornych dla rozstrzygnięcia sprawy / art. 232 k.p.c./. Obowiązek przedstawiania dowodów spoczywa na stronach /art. 3 k.p.c./ a ciężar udowodnienia faktów mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy spoczywa na tej stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne.

Wobec powyższego rzeczą powoda było wykazanie, że umowa alimentacyjna zawarta w formie aktu notarialnego z dnia 20 sierpnia 2013 r. miała charakter pozorny.

Zdaniem Sądu powód nie wykazał, by A. W. (1) (B.) działająca w imieniu własnym oraz jako przedstawiciel ustawowy małoletniej J. C. (1), zawarła z nim tajne porozumienie, na podstawie, którego strony ustaliły i zgodziły się, iż umowa alimentacyjna nie wywrze żadnych skutków prawnych.

Powód podnosił, iż A. B. (1) wyraziła zgodę na zawarcie umowy jedynie dla pozor, gdyż zdawała sobie sprawę z jego trudnej sytuacji finansowej, a umowa alimentacyjna miała na celu ochronę majątku powoda. Nadto do 2016 r. tworzyli wspólnie związek.

Sąd nie zgodził się z twierdzeniem strony powodowej. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w szczególności wiarygodne zeznania świadków i matki mał. pozwanej jasno wskazują, iż A. B. (1) nie miała pełnej wiedzy o pogarszającej się sytuacji finansowej powoda. Bezsprzeczne jest, iż powód wraz z A. B. (1) do chwili wyjazdu powoda do Szwecji w lipcu 2013 r. pozostawał w nieformalnym związku. Związek ten z przerwami trwał od około 2005 r. Wobec powyższego mogłoby się wydawać, iż skoro razem mieszkali, tworzyli związek przez tak długi okres czasu to jasnym jest, iż wiedzą o sobie wszystko, w tym mają pełną wiedzę co do swojej sytuacji finansowej. Zebrany w sprawie materiał dowodowy oraz poczynione przez Sąd ustalenia przeczą jednak tej tezie. Wskazać należy, iż strony poznały się w chwili, gdy A. B. (1) chodziła jeszcze do szkoły. Powód był od niej o kilkanaście lat starszy, dobrze zarabiał, imponował swoim zachowaniem, kontaktami z wpływowymi znajomymi. Opiekował się swoją partnerką, wspólnie wyjeżdżali do wysokiej klasy hotelów, chodzili do restauracji. Powód niejednokrotnie obdarowywał partnerkę kosztownymi prezentami. Bardzo dbał, aby otoczenie postrzegало go jako człowieka zamożnego, mającego liczne kontakty, umiającego wszystko załatwić. Dbał o swoją prezencję i tego też wymagał od A. B. (1). Sąd nie neguje faktu, iż z uwagi na rozwiązanie umowy o pracę i straty generowane przez lokal Maska sytuacja finansowa powoda pogorszyła się, zaczęły narastać zadłużenia. O fakcie tym jednak nie informował swojej partnerki, jej rodziców czy znajomych. Co więcej standard ich życia nie uległ obniżeniu. Powód nadal jawił się przed partnerką jako osoba posiadająca wysokie zasoby finansowe. Jego zachowanie w żadnym stopniu nie dało A. B. (1) podstaw do podejrzeń, iż jego sytuacja finansowa uległa znacznemu pogorszeniu. Powód pomimo tego, iż kupił mieszkanie postanowił wynająć na tym samym osiedlu większe mieszkanie o wyższym, standardzie, za które musiał uiszczać dodatkowo czynsz (swoje mieszkanie sprzedał). Wraz z partnerką snuł plany zakupu domu dla ich rodziny, wspólnie wybrali się na oglądanie domu wystawionego na sprzedaż. Powód nie oszczędził na wydatkach na A. B. (1), a po tym jak urodziła się J. nie oszczędził również wydatków na ich wspólne dziecko. Zmiany sytuacji finansowej powoda nie zauważyli również bliscy A. B. (1). Powód dbał o to, aby cały czas postrzegany był przez otoczenie jako osoba majątna. Zorganizował wystawne przyjęcie z okazji chrztu córki w restauracji (...). Obdarował wówczas partnerkę złotą biżuterią. Swoją wyjazd do Szwecji tłumaczył jedynie okazją zarobienia dobrych pieniędzy. Powód wywodził, iż dowodem świadczącym o pogorszeniu się sytuacji finansowej, zauważalnym dla byłej partnerki są przelewy pieniężne otrzymywane od rodziców. Sam fakt otrzymywania pieniędzy od rodziców nie stanowi o tym, iż sytuacja materialna powoda była zła. Pieniądze, które otrzymywał powód od swoich rodziców przeznaczone były na remont, wykończenie zakupionego mieszkania. Fakt przekazywania pieniędzy przez rodziców nawet dorosłym dzieciom w ocenie Sądu stanowił jedynie ich wewnętrzną wolę okazania wsparcia czy też uczestniczenia w ich życiu. Mając powyższe na uwadze trudno się dziwić, iż A. B. (1) nie zdawała sobie sprawy z kłopotów finansowych powoda.

Wbrew twierdzeniom powoda strony w chwili podpisywania aktu notarialnego nie były już w związku. W lipcu 2013 r. powód oświadczył, iż wyjeżdża do Szwecji do pracy z zamiarem dłuższego tam pozostawania, Pomiędzy stronami od wielu miesięcy nie układało się dobrze. Już wówczas A. B. (1) informowała D. C. (1) o tym, że chce od niego odejść, co ostatecznie zrobiła po jego wyjeździe. Od tego momentu strony już nie mieszkaly razem. A. B. (1) nadal utrzymywała kontakty z powodem ale było to podyktowane jedynie dobrem dziecka, zapewnieniem kontaktów z ojcem.

Powód nie wykazał, iż przed podpisaniem aktu notarialnego strony doszły wspólnie do porozumienia co do pozorności tej czynności prawnej. Z pewnością to nie okoliczności związane z sytuacją majątkową powoda skłoniły A. B. (1) do podpisania spornej umowy.

Stanowisku powoda przeczą również okoliczności jakie miały miejsce już po podpisaniu aktu. Powód początkowo realizował obowiązek wynikający z umowy alimentacyjnej w pełnej wysokości. Powód w toku postępowania nie zdołał wykazać, iż wpłaty te uiszczał tytułem kosztów utrzymania całej rodziny (której to rodziny już wówczas faktycznie nie było). Po podpisaniu aktu notarialnego strony nie prowadziły wspólnego gospodarstwa domowego. Całość otrzymywanych pieniędzy A. B. (2) przeznaczała na utrzymanie córki. Na uwagę nie zasługiwały twierdzenia powoda jakoby kwota 2.000 zł alimentów była zbyt wygórowana jak na utrzymanie małego dziecka. Nie można bowiem pominąć faktu, iż córka powoda uczęszczała najpierw do prywatnego żłobka a później przedszkola. Powód wymagał, aby A. B. (1) zaopatrywała córkę w wysokiej jakości, markowe ubrania, zabawki, gardził rzeczami tańszymi. Córka miała również zapewnione odpowiednie rozrywki. Z doświadczenia Sądu wynika, iż koszt utrzymania dziecka

związany z opieką, wyżywieniem, zapewnieniem odpowiedniej edukacji jest wysoki, zaś przy wzięciu pod uwagę dodatkowych wymagań powoda co do wyższych standardów życia córki z pewnością kwoty 2.000 zł alimentów nie można uznać za wygórowaną.

W ocenie Sądu wątpliwości budzi również stanowisko strony powodowej, iż umowa rzeczywiście była zawarta celem ochrony majątku powoda przed ewentualnymi wierzycielami. Podkreślić należy, iż gdyby tak było to z pewnością powód wykorzystałby ten akt w toczących się w stosunku do niego postępowaniach egzekucyjnych. Powód przyznał, iż nigdy nie wykorzystał tego aktu przeciwko swoim wierzycielom, a o samym akcie przypomniał jemu dopiero komornik w 2018 r.

Nadto wskazać należy, iż obniżenie wpłat alimentacyjnych na córkę do kwoty 800 zł zbiegło się w czasie z chwilą, gdy powód dowiedział się o tym, iż jego była partnerka jest w związku z W. B. (1). Powód nie akceptował tego związku. Od 2013 r. cały czas zabiegał o względy A. B. (1), chciał aby nadal tworzyli parę. W wigilię 2015 r. oświadczył się ale został odrzucony. Zabierał byłą partnerkę wraz z córką na wypoczynkowe wyjazdy, często u niej bywał. Z pewnością fakt, iż A. B. (1) związała się z innym mężczyzną uraziła jego dumę. Zarzucał, iż przekazywane przez niego pieniądze nie są w całości wykorzystywane na utrzymanie córki. W ocenie Sądu zachowanie powoda - obniżenie wpłat alimentów na córkę miało stanowić swojego rodzaju karę dla matki mał. pozwanej za zwiążanie się z innym mężczyzną.

Podkreślić należy, iż istnienie obowiązku alimentacyjnego zarówno względem małoletniej córki nie budzi żadnych wątpliwości, a czynność prawna mająca za przedmiot realizację tego obowiązku jest jak najbardziej dopuszczalna. Uzyskanie notarialnego tytułu egzekucyjnego ułatwia dochodzenie roszczeń w tym zakresie, gdyż pozwala uniknąć nieraz długotrwałego i kosztownego postępowania rozpoznawczego, zaś specyfika postępowania klauzulowego stanowi poważny instrument dla przyspieszenia windykacji należności, umacnia pozycję wierzyciela i dyscyplinuje dłużnika. Umowa alimentacyjna jest zawarta dla pozorów i nie może w związku z tym stanowić tytułu egzekucyjnego tylko wówczas, gdy już przy składaniu oświadczeń woli obie strony mają świadomość, że dłużnik nie będzie faktycznie spełniać swojego świadczenia, a wierzyciel nie będzie korzystać z rat alimentacyjnych, czyli gdy obie strony z góry zakładają, iż nie będą realizowały swoich praw i obowiązków wypełniających treść nawiązanego stosunku prawnego.

Mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności w ocenie sądu oczywistym jest, iż A. B. (1) podpisując akt notarialny nie czyniła tego dla pozorów. W chwili zawierania umowy strony nie pozostawały już w związku, A. B. (1) nie posiadała wiedzy o złej sytuacji finansowej powoda, powód wyrażał chęć pozostania w Szwecji na dłużej co rodziło obawy A. B. (1) o zapewnienie bytu córki.

Przeciwko uznaniu zasadności pozwu świadczy również postawa samego powoda, który po podpisaniu umowy uiszczał na rzecz córki alimenty w ustalonej wysokości, nie wykorzystał również aktu przeciwko swoim wierzycielom twierdząc, iż dopiero komornik w 2018 r. przypomniał mu, iż dokument został podpisany. Takie zachowanie pozostaje w sprzeczności z twierdzeniem, iż to właśnie podpisanie umowy alimentacyjnej miało na celu zabezpieczenie jego majątku przed wierzycielami.

Reasumując, w ocenie Sądu umowa alimentacyjna zawarta w formie aktu notarialnego z 20 sierpnia 2013 r. Rep. A numer (...) pomiędzy D. C. (1) a A. W. (1) (obecnie B.) nie została zawarta dla pozorów. Zdaniem Sądu umowa jest ważna. Powództwo należało oddalić

O kosztach Sąd orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. z którego wynika zasada odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z jej treścią strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. W przedmiotowej sprawie na koszty procesu złożyły się: opłata od pełnomocnictwa 17 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 3.600 zł.